

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 4.3.2009
KOM(2009)102 wersja ostateczna

2009/0033 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku
Schengen**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Głównym celem rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku jest ustanowienie ram prawnych oceny prawidłowego stosowania tych elementów dorobku Schengen, które stanowią część prawa wspólnotowego. Wnioskowi temu towarzyszy wniosek dotyczący decyzji w sprawie utworzenia mechanizmu oceny w celu monitorowania stosowania tych elementów dorobku Schengen, które stanowią część prawa wspólnotowego. Ten podwójny mechanizm oceny ma na celu podtrzymanie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi w zdolność do efektywnego i skutecznego stosowania środków towarzyszących umożliwiających stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych.

Ogólne cele nowego mechanizmu powinny być następujące: zapewnienie przejrzystego, efektywnego i spójnego wdrożenia dorobku Schengen, a także odzwierciedlenie zmian stanu prawnego po włączeniu dorobku Schengen w ramy prawne Unii Europejskiej.

• Kontekst ogólny

Obszar bez granic wewnętrznych utworzony przez dorobek Schengen (strefa Schengen) powstał w ramach ustaleń międzyrządowych na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku między państwami członkowskimi, które chciały znieść kontrole graniczne i w tym celu wprowadzić środki towarzyszące, takie jak wspólne normy w dziedzinie kontroli granic zewnętrznych, wspólna polityka wizowa, współpraca policyjna i sądowa oraz utworzenie systemu informacyjnego Schengen (SIS). Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych nie było możliwe w ramach wspólnotowych, ponieważ państwa członkowskie nie były w stanie dojść do porozumienia w kwestii konieczności ich zniesienia, aby osiągnąć cel swobodnego przepływu osób (art. 14 Traktatu WE). Jednak w miarę upływu czasu wszystkie ówczesne państwa członkowskie z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii, przystąpiły do strefy Schengen.

Dorobek Schengen został włączony w ramy prawne Unii Europejskiej z chwilą wejścia w życie Traktatu Amsterdamskiego w 1999 r.¹

Strefa Schengen opiera się na całkowitym wzajemnym zaufaniu państw członkowskich w zdolność do pełnego wdrożenia środków towarzyszących umożliwiających zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych: przykładowo kontrole na granicach zewnętrznych przeprowadzane są przez państwa członkowskie nie tylko w celu ochrony własnych interesów, lecz również w imieniu wszystkich pozostałych państw członkowskich, do których można się przemieszczać po przekroczeniu granicy zewnętrznej strefy Schengen.

¹ W tym celu niezbędne było zdefiniowanie dorobku Schengen (decyzja Rady 1999/435/WE, Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 1) oraz określenie traktatowej podstawy prawnej dla każdego z postanowień lub decyzji składających się na dorobek (decyzja rady 1999/436/WE, Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 17). Każde postanowienie dorobku uzyskało podstawę prawną w ramach pierwszego lub drugiego filaru. Te postanowienia dorobku Schengen, dla których niemożliwe było ustalenie pojedynczej podstawy prawnej (tj. postanowienia dotyczące SIS) zostały uznane za część trzeciego filaru. Wszelkie zmiany dorobku wymagają stosownej podstawy traktatowej.

Aby uzyskać i utrzymać to wzajemne zaufanie, członkowie strefy Schengen utworzyli w 1998 r. stały komitet. Zakres jego obowiązków został określony decyzją Komitetu Wykonawczego Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna) i obejmuje dwa odrębne zadania:

1. kontrolę, czy wszystkie warunki wstępne stosowania dorobku Schengen (tj. zniesienia kontroli granicznych) zostały spełnione przez państwa członkowskie, które pragną przystąpić do strefy Schengen („wprowadzenie w życie/stosowanie”);
2. kontrolę, czy dorobek Schengen jest właściwie stosowany przez wdrażające go państwa członkowskie („wdrozenie”).

W ramach dorobku Schengen rozróżnia się więc między „wprowadzaniem w życie” i „wdrażaniem”. Dlatego też, po pierwsze, przed wprowadzeniem dorobku w życie należy przeprowadzić kontrole, aby ustalić, czy spełnione zostały warunki wzajemnego zaufania. Po drugie, zaufanie to należy następnie podtrzymywać przez kontrolę prawidłowego stosowania dorobku. W fazie międzyrządowej Schengen niezbędne były szczegółowe przepisy dotyczące kontroli właściwego wdrażania.

Dorobek Schengen został włączony w ramy prawne Unii Europejskiej bez renegeacji. Stały komitet i zakres uprawnień przyznany mu w 1998 r. zostały więc przejęte bez zmian, z jednym wyjątkiem – stały komitet został przekształcony w Grupę Roboczą ds. Oceny Schengen (SCH-EVAL) w Radzie. Grupa ta została powołana na podstawie art. 66 Traktatu WE oraz art. 30-31 Traktatu UE, ponieważ dorobek Schengen obejmuje środki z zakresu zarówno pierwszego, jak i trzeciego filaru.

Ze względu na swoją międzyrządową podstawę, ocena Schengen w dalszym ciągu leży całkowicie w gestii państw członkowskich, a Komisja uczestniczy w niej w charakterze obserwatora. W dalszym ciągu jest to logiczne podejście do pierwszej części mandatu, ponieważ w dorobku unijnym ani w dorobku wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych nie istnieje podobne rozróżnienie między „wprowadzaniem w życie” a „wdrażaniem”. Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, że w przypadku rozszerzeń w latach 2004 i 2007 proces decyzyjny dotyczący zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych oraz pełne stosowanie dorobku Schengen został ustanowiony w traktatach akcesyjnych, a więc w prawie pierwotnym. Akty przystąpienia przewidują decyzję Rady po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Nie przewidziano prawa inicjatywy dla Komisji.

Jednak w odniesieniu do drugiej części mandatu, szczególnie do kwestii związanych z pierwszym filarem, podejście to jest już mniej logiczne. Dlatego już w momencie włączenia dorobku w ramy prawne, Komisja wydała oświadczenie, w którym stwierdziła, że „uważa, że włączenie decyzji Komitetu Wykonawczego w sprawie ustanowienia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna z dnia 16.9.1998 r.) do ram prawnych Unii w żaden sposób nie wpływa na uprawnienia przyznane jej na mocy traktatów, a w szczególności na jej obowiązki strażniczek traktatów”.

Ponieważ ocena przed wprowadzeniem w życie jest niezbędna, aby państwa członkowskie darzyły się wzajemnym zaufaniem, wydaje się racjonalne, by pozostała ona w gestii państw członkowskich. Ponadto w przypadku, gdy państwo członkowskie nie przestrzega przedstawionych zaleceń nie można podjąć decyzji o zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych, co stanowi skuteczną „zachętę” do pełnego i prawidłowego stosowania dorobku. Komisja w dalszym ciągu będzie w pełni uczestniczyć w tych ocenach w charakterze obserwatora.

- **Konieczność udoskonalenia oceny prawidłowego stosowania dorobku**

W programie haskim z 2004 r. wzywa się Komisję „do przedłożenia wkrótce po ukończeniu procesu znoszenia kontroli na granicach wewnętrznych, wniosku w sprawie uzupełnienia mechanizmu oceny Schengen mechanizmem nadzoru zapewniającego pełne zaangażowanie ekspertów Państw Członkowskich oraz z uwzględnieniem niezapowiedzianych inspekcji”.

Od 1999 r. odbyło się kilka debat między państwami członkowskimi i Komisją na temat zwiększenia skuteczności mechanizmu oceny Schengen, szczególnie w odniesieniu do drugiej części mandatu, czyli kontroli prawidłowego stosowania dorobku po zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych. Zidentyfikowano poniższe najważniejsze niedociągnięcia:

- (1) Aktualna metodologia mechanizmu oceny jest nieodpowiednia. Zasady dotyczące spójności i częstotliwości ocen są niejasne. Nie praktykuje się przeprowadzania niezapowiedzianych kontroli na miejscu.
- (2) Istnieje potrzeba opracowania metodologii ustalania priorytetów w oparciu o analizę ryzyka.
- (3) W trakcie przeprowadzania oceny należy zapewnić możliwość stałego korzystania z usług wysokiej klasy specjalistów. Eksperci uczestniczący w ocenie powinni wykazywać się stosownym poziomem znajomości prawa i doświadczenia praktycznego. Wysyłanie ekspertów z każdego państwa członkowskiego na każdą kontrolę na miejscu może negatywnie wpływać na skuteczność całej operacji. Należy określić odpowiednią liczbę ekspertów uczestniczących w kontroli na miejscu.
- (4) Należy usprawnić mechanizm oceny ex-post służący do oceny działań podejmowanych w związku z zaleceniami przedstawionymi po każdej kontroli na miejscu, ponieważ działania podejmowane w celu wyeliminowania niedociągnięć, a także termin na ich przeprowadzenie, różnią się w poszczególnych państwach członkowskich.
- (5) Aktualny system oceny nie odzwierciedla odpowiedzialności instytucjonalnej Komisji jako strażniczki Traktatu w odniesieniu do kwestii związanych z pierwszym filarem.

W poniższych punktach podjęto próbę rozwiązania wymienionych problemów:

Metodologia oceny

Niniejszy wniosek wprowadza przejrzyste programowanie zapewniające wieloletnie i roczne programy zarówno zapowiedzianych, jak i niezapowiedzianych kontroli na miejscu. Państwa członkowskie będą w dalszym ciągu podlegać regularnej ocenie w celu zapewnienia ogólnego prawidłowego stosowania dorobku. Ocenie mogą podlegać wszystkie elementy dorobku Schengen, których podstawa prawna wynika z Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Ocena może być oparta na odpowiedziach na kwestionariusze, kontrolach na miejscu lub kombinacji obu powyższych. W tym ostatnim przypadku kontrole na miejscu mogą być przeprowadzane niedługo po otrzymaniu odpowiedzi na kwestionariusze.

W ostatnich latach państwa członkowskie nie widziały potrzeby przeprowadzania oceny współpracy sądowej w sprawach karnych, sprawach dotyczących broni i środków

odurzających w formie kontroli na miejscu. Również ochrona danych nie zawsze stanowiła przedmiot kontroli na miejscu.

Niezależnie od powyższego, kontrole na miejscu nie ograniczają się do granic zewnętrznych oraz wiz i mogą obejmować wszelkie elementy dorobku Schengen, w tym przepisy dotyczące zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych. Jednak jeżeli chodzi o broń, należy zauważyć, że po włączeniu dorobku w ramy prawne UE, odnośne przepisy dorobku Schengen zostały zastąpione dyrektywą Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni². Kontrola prawidłowej transpozycji tej dyrektywy została powierzona Komisji zgodnie z Traktatem WE. Ponieważ państwa członkowskie nie widziały nigdy potrzeby przeprowadzania kontroli na miejscu, nie ma potrzeby uwzględniania kontroli prawidłowej transpozycji dyrektywy w niniejszym wniosku.

Konkretna potrzeba przeprowadzenia kontroli na miejscu zostanie określona przez Komisję po konsultacjach z państwami członkowskimi, uwzględniając zmiany w ustawodawstwie, procedurach lub organizacji poszczególnych państw członkowskich, a także przeprowadzoną przez Frontex analizę ryzyka w zakresie granic zewnętrznych i wiz.

Ponadto, w razie potrzeby, w programie rocznym można uwzględnić oceny tematyczne lub regionalne.

Poza opisanymi regularnymi ocenami, istnieje możliwość przeprowadzania niezapowiedzianych kontroli na miejscu na podstawie analizy ryzyka dostarczonej przez Frontex lub inne źródło, która wskazuje na potrzebę przeprowadzenia niezapowiedzianej kontroli na miejscu.

W razie potrzeby istnieje zawsze możliwość dostosowania zarówno programów wieloletnich, jak i rocznych.

Eksperti z państw członkowskich

Eksperti z państw członkowskich uczestniczą również w kontroli prawidłowości stosowania dorobku w innych obszarach prawa wspólnotowego, np. w obszarze bezpieczeństwa transportu lotniczego i morskiego. Ponieważ prawidłowe wdrożenie środków towarzyszących, które umożliwiają zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych, ma ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich, eksperci z państw członkowskich w dalszym ciągu będą odgrywać istotną rolę w procesie oceny. Będą oni uczestniczyć zarówno w zapowiedzianych, jak i niezapowiedzianych kontrolach na miejscu i doradzać Komisji w zakresie opracowywania rocznych i wieloletnich programów oceny.

Aby zagwarantować wysokiej jakości wiedzę specjalistyczną, państwa członkowskie muszą zapewnić ekspertów o odpowiednich kwalifikacjach, między innymi o gruntownej wiedzy teoretycznej i praktycznym doświadczeniu w obszarach objętych oceną, jak również solidnej znajomości zasad, procedur i technik kontroli na miejscu.

Właściwe organy (np. Frontex) powinny przeprowadzić stosowne szkolenia, należy również udostępnić państwom członkowskim środki finansowe na inicjatywy ukierunkowane na konkretne szkolenia w zakresie oceny dorobku Schengen (np. poprzez uwzględnienie szkoleń

² Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51.

w priorytetach działań wspólnotowych przyjętych zgodnie z normami ustanowionymi przez Fundusz Granic Zewnętrznych)³.

W związku z koniecznością ograniczenia liczby ekspertów uczestniczących w kontrolach na miejscu, aby zapewnić ich skuteczność, liczba ekspertów uczestniczących w zapowiedzianych kontrolach na miejscu powinna ograniczać się do ośmiu. Ponieważ niezwłoczne udostępnienie ekspertów na potrzeby niezapowiedzianych kontroli na miejscu może przedstawiać większy problem, liczba ekspertów uczestniczących w takich kontrolach nie powinna przekraczać sześciu.

Prawidłowe wdrożenie środków towarzyszących, które umożliwiają swobodny przepływ osób zgodnie z art. 14 Traktatu WE, nie ma wpływu na wewnętrzne bezpieczeństwo innych państw członkowskich, dlatego też ocenę zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych można w całości powierzyć Komisji. Warto wspomnieć, że mandat międzyrządowy nie obejmuje weryfikacji zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych.

Działania podjęte w następstwie oceny

Aby skutecznie zaradzić zidentyfikowanym uchybieniom, poszczególne ustalenia sprawozdania należy przypisać do jednej z trzech kategorii. W ciągu dwóch tygodni państwo członkowskie powinno dostarczyć uwagi do sprawozdania, a w ciągu sześciu tygodni plan działania dotyczący likwidacji niedociągnięć. Państwo członkowskie będzie miało obowiązek w ciągu sześciu miesięcy złożyć sprawozdanie z realizacji swojego planu działania. W zależności od zidentyfikowanych niedociągnięć, Komisja może zaplanować i przeprowadzić zapowiedziane i niezapowiedziane kontrole na miejscu w celu kontroli prawidłowej realizacji planu działania. W przypadku poważnych uchybień Komisja ma obowiązek niezwłocznie powiadomić o nich Radę.

Nie wpływa to na prawo Komisji do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom na każdym etapie oceny. Przykładem naruszenia dorobku Schengen przez państwo członkowskie może być odmowa wjazdu osobom posiadającym ważne wize Schengen wydane przez inne państwo członkowskie. W takich przypadkach nie istnieje zagrożenie bezpieczeństwa wewnętrznego państwa członkowskiego, jest to jednak naruszenie prawa wspólnotowego.

Włączenie dorobku Schengen w ramy prawne Unii Europejskiej

W świetle obowiązków Komisji wynikających z Traktatu WE, ważne jest, aby Komisja objęła kontrolę nad procesem oceny Schengen w celu oceny prawidłowości stosowania dorobku po zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych. Niezależnie od powyższego, wiedza specjalistyczna państw członkowskich jest również ważna dla weryfikacji stosowania dorobku na miejscu oraz utrzymania wzajemnego zaufania państw członkowskich.

Koszty udziału ekspertów z państw członkowskich będą pokrywane z budżetu UE.

Należy przypomnieć również, że jeżeli chodzi o przepisy, które obowiązują państwa członkowskie po przystąpieniu, Komisja zachowuje swoje uprawnienia strażniczki traktatów. Nowy mechanizm oceny nie obejmuje prawidłowego stosowania tych przepisów, ponieważ w

³ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

pierwszej kolejności podlegają one ocenie Rady, która ustala, czy można znieść kontrole na granicach wewnętrznych.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Decyzja Komitetu Wykonawczego w sprawie ustanowienia Stałego Komitetu ds. Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna z dnia 16.9.1998 r.)

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Wniosek jest spójny z obowiązującą polityką i celami Unii Europejskiej, w szczególności z celem utworzenia i utrzymania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

Od 1999 r. w ramach Grupy Roboczej ds. Oceny Schengen Rady przeprowadzono szereg dyskusji mających na celu usprawnienie mechanizmu oceny Schengen. Grupa postanowiła na przykład ograniczyć liczbę ekspertów uczestniczących w ocenach. Porozumienie to nie jest jednak prawnie wiążące i każde państwo członkowskie ma prawo wysłać eksperta na kontrolę na miejscu, co czasem utrudnia zapewnienie płynnego przebiegu kontroli. Omawiano również częstotliwość i metodologię kontroli.

W kwietniu 2008 r. Komisja zorganizowała spotkanie eksperckie. Państwa członkowskie zgodziły się z oceną niedociągnięć wskazanych przez Komisję. Chociaż państwa członkowskie zgodziły się z potrzebą zmiany obowiązującego mechanizmu, niektóre z nich wyraziły wątpliwości odnośnie do instytucjonalnej roli Komisji w nowym mechanizmie oceny Schengen.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Instrument przewiduje nowy mechanizm oceny Schengen, mający na celu zapewnienie przejrzystego, efektywnego i spójnego wdrożenia dorobku Schengen. Odzwierciedla on również zmiany stanu prawnego, które nastąpiły po włączeniu dorobku Schengen w ramy prawne Unii Europejskiej.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 66 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Mandat międzyrządowy został nadany zgodnie z art. 66 Traktatu WE (a także art. 30-31 Traktatu UE w odniesieniu do części należącej do trzeciego filaru), ponieważ podstawa prawna i obszary oceny pozostają bez zmian.

- **Pomocniczość i proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą pomocniczości cel wnioskowanego instrumentu, czyli zwiększenie skuteczności istniejącego mechanizmu oceny Schengen, co leży obecnie w gestii Rady, można osiągnąć jedynie na szczeblu Wspólnoty.

Niniejszy wniosek mieści się w obowiązujących ramach prawnych, jednocześnie ograniczając liczbę ekspertów uczestniczących w procesie i zwiększając jego skuteczność. Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia określonych w nim celów.

- **Wybór instrumentu prawnego**

Transpozycja mechanizmu oceny służącego do zapewnienia prawidłowego stosowania prawa wspólnotowego ze swej natury nie może wymagać żadnych działań ze strony państw członkowskich, dlatego też wybranym instrumentem jest rozporządzenie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Komisja opracowała wspólną ocenę skutków finansowych dotyczącą również decyzji wnioskowanej zgodnie z tytułem VI Traktatu WE. Jest ona załączona do niniejszego rozporządzenia. Konieczne będzie przydzielenie stosownych zasobów ludzkich i finansowych Komisji, która odpowiada za nowy mechanizm oceny Schengen. Koszty poniesione przez ekspertów z państw członkowskich również podlegać będą zwrotowi.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Konsekwencje wynikające z różnych protokołów stanowiących załączniki do traktatów oraz z umów o stowarzyszeniu zawartych z krajami trzecimi

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest tytuł IV Traktatu WE, w wyniku czego zastosowanie ma system „zmiennej geometrii”, przewidziany w protokołach w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii oraz w protokole Schengen.

Niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen. W związku z powyższym należy uwzględnić następujące konsekwencje wynikające z różnych protokołów:

Zjednoczone Królestwo i Irlandia: Niniejszy wniosek przewiduje mechanizm oceny obejmujący elementy dorobku Schengen, w których nie uczestniczą Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen oraz decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen. W związku z powyższym Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i są nim związane lub ma ono do nich zastosowanie tylko w zakresie, w jakim mechanizm oceny obejmuje te elementy dorobku Schengen, w których Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii faktycznie uczestniczą, jak na przykład odpowiedzialność przewoźnika oraz środki odurzające.

Dania: Na mocy protokołu w sprawie stanowiska Danii stanowiącego załącznik do Traktatu WE, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu przez Radę środków na mocy tytułu IV Traktatu WE, z wyłączeniem „środków określających państwa trzecie, których obywatele muszą mieć wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich oraz środków odnoszących się do jednolitego wzorca wiz”.

Niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, dlatego na mocy art. 5 protokołu „Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy od podjęcia przez Radę decyzji w

sprawie propozycji lub inicjatywy mającej na celu rozwój dorobku Schengen, stosownie do postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, czy dokona transpozycji tej decyzji do swego prawa krajowego”.

Konsekwencje dla nowych państw członkowskich związane ze stosowaniem dwuetapowej procedury wprowadzania w życie aktów prawnych stanowiących rozwinięcie dorobku Schengen (Bułgaria, Cypr i Rumunia)

Artykuł 3 ust. 1 Aktu przystąpienia⁴ z 2003 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia⁵ z 2005 r. stanowią, że przepisy dorobku Schengen i akty stanowiące jego rozwinięcie lub w jakkolwiek inny sposób z nim powiązane, wymienione odpowiednio w załączniku I i załączniku II do aktów przystąpienia, staną się wiążące dla nowych państw członkowskich i będą je obowiązywały z datą ich przystąpienia do UE. Przepisy i akty niewymienione we wspomnianych załącznikach, mimo że wiążące dla nowych państw członkowskich od daty przystąpienia, nie będą w nich obowiązywały do chwili przyjęcia stosownej decyzji Rady w tej sprawie zgodnie z powyższymi artykułami.

Niezbędne przepisy wprowadza się zatem w życie w dwóch etapach – niektóre przepisy dorobku Schengen są wiążące i mają zastosowanie od daty przystąpienia do Unii, podczas gdy inne, szczególnie te ściśle związane ze znoszeniem kontroli na granicach wewnętrznych, są wiążące od daty przystąpienia, lecz obowiązują w nowych państwach członkowskich dopiero po przyjęciu stosownej decyzji Rady.

Niniejszy akt określa sposób zapewnienia prawidłowego stosowania dorobku po zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych.

Należy zaznaczyć również, że jeżeli chodzi o przepisy, które obowiązują państwa członkowskie po przystąpieniu, Komisja zachowuje swoje uprawnienia strażniczek traktatów. Niezależnie od powyższego, mechanizm oceny wprowadzony niniejszym aktem ma zastosowanie do tych postanowień dopiero po przeprowadzeniu przez Radę oceny Schengen, na podstawie której ustala się, czy można znieść kontrole na granicach wewnętrznych.

Norwegia i Islandia: Jeżeli chodzi o Norwegię i Islandię, niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁶.

Szwajcaria: Jeżeli chodzi o Szwajcarię, niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁷.

Liechtenstein: W odniesieniu do Liechtensteinu niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą

⁴ Dz.U. L 236 z 23.10. 2003, s. 33.

⁵ Dz.U. L 157 z 21.6. 2005, s. 29.

⁶ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁷ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A-G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE⁸.

Należy podkreślić, że ustalone naruszenia w stosowaniu dorobku Schengen przez Islandię, Norwegię, Szwajcarię i Liechtenstein muszą być zgłaszane komitetom mieszanym utworzonym zgodnie z wymienionymi umowami i że w takim przypadku obowiązują stosowne postanowienia w sprawie rozstrzygnięcia sporów.

Udział ekspertów z państw członkowskich, które nie stosują jeszcze dorobku Schengen w całości, lub które mają prawo stosować tylko niektóre elementy dorobku:

Jeżeli chodzi o Cypr, Bułgarię i Rumunię, eksperci z tych krajów mogą uczestniczyć w ocenie tych elementów dorobku, które państwa te już stosują zgodnie z odpowiednimi aktami przystąpienia (np. granice zewnętrzne, z wyłączeniem SIS).

W przypadku Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii, eksperci z tych krajów mogą uczestniczyć wyłącznie w ocenach tych elementów dorobku, które zostały już wprowadzone w życie.

⁸ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W programie haskim⁹ wezwano Komisję „do przedłożenia wkrótce po ukończeniu procesu znoszenia kontroli na granicach wewnętrznych, wniosku w sprawie uzupełnienia mechanizmu oceny Schengen mechanizmem nadzoru zapewniającego pełne zaangażowanie ekspertów państw członkowskich oraz z uwzględnieniem niezapowiedzianych inspekcji”.
- (2) Decyzją komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r.¹⁰ ustanowiono Stały Komitet ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen („Stały Komitet”) Stałemu Komitetowi powierzono po pierwsze ustalanie, czy wypełnione zostały wszystkie warunki zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych z państwem kandydującym, a po drugie do zapewnianie prawidłowego stosowania dorobku Schengen przez państwa wprowadzające go w pełni w życie.
- (3) Ze względu na konieczność utrzymania wysokiego poziomu wzajemnego zaufania pomiędzy państwami członkowskimi tworzącymi obszar bez granic wewnętrznych oraz ze względu na potrzebę zapewnienia wysokich jednolitych standardów stosowania dorobku Schengen w praktyce, konieczne jest utworzenie specjalnego mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen. Mechanizm taki powinien opierać się na bliskiej współpracy między Komisją i tymi państwami członkowskimi, bez uszczerbku dla kompetencji Komisji wynikających z art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
- (4) Dlatego też należy przeprowadzić przegląd mechanizmu oceny utworzonego w 1998 r. w zakresie dotyczącym drugiej części mandatu nadanego Stałemu Komitetowi.

⁹ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1 (podpunkt 1.7.1)

¹⁰ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 138.

Pierwsza część mandatu nadanego Stałemu Komitetowi powinna w dalszym ciągu obowiązywać zgodnie z częścią I decyzji z dnia 16 września 1998 r.

- (5) Dorobek Schengen obejmuje zarówno postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jak i postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej. Doświadczenia zebrane podczas poprzednich ocen wskazują na potrzebę utrzymania spójnego systemu oceny obejmującego oba filary.
- (6) Niniejsze rozporządzenie stanowi podstawę prawną niezbędną do wdrożenia mechanizmu oceny w kwestiach objętych zakresem Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (zwanego dalej „Traktatem”). Decyzja Rady XXXX/XXX/WSiSW z dnia ... ustanawiająca mechanizm oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen stanowi niezbędną podstawę prawną do wdrożenia mechanizmu oceny w kwestiach objętych zakresem Traktatu o Unii Europejskiej.
- (7) Fakt, że podstawa prawna niezbędna do utworzenia mechanizmu oceny wynika z odrębnych instrumentów prawnych nie narusza zasady stanowiącej, że wszystkie oceny powinny być wdrażane w ramach jednego mechanizmu. Niektóre postanowienia tych instrumentów powinny być zatem identyczne.
- (8) Mechanizm oceny powinien wprowadzać przejrzyste, skuteczne i jasne zasady dotyczące metodologii stosowanej w ocenach, wykorzystania do kontroli na miejscu wysoko wykwalifikowanych ekspertów oraz działań następujących w związku z ustaleniami ocen. Metodologia powinna w szczególności przewidywać niezapowiedziane kontrole na miejscu jako uzupełnienie zapowiedzianych kontroli na miejscu, zwłaszcza w odniesieniu do kontroli granicznych i wiz.
- (9) Zakres mechanizmu oceny powinien obejmować również weryfikację odnośnego ustawodawstwa dotyczącego zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych oraz kontroli na terytorium kraju. Ze względu na szczególny charakter tych postanowień, które pozostają bez wpływu na bezpieczeństwo wewnętrzne państw członkowskich, wspomniane kontrole na miejscu powinny być powierzane wyłącznie Komisji.
- (10) Wdrożenie mechanizmu, przede wszystkim w obszarze analizy ryzyka dotyczącego granic zewnętrznych, powinna wspierać Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej¹¹ (dalej zwana agencją Frontex). Należy również zapewnić możliwość doraźnego korzystania w ramach mechanizmu ze specjalistycznej wiedzy agencji w zakresie kontroli na miejscu na granicach zewnętrznych.
- (11) Państwa członkowskie powinny zapewnić, by eksperci udostępniani na potrzeby kontroli na miejscu dysponowali niezbędnym doświadczeniem oraz przeszli w tym celu specjalne przeszkolenie. Właściwe organy (np. Frontex) powinny przeprowadzić stosowne szkolenia, należy również udostępnić państwom członkowskim środki finansowe na inicjatywy ukierunkowane na konkretne szkolenia w zakresie oceny dorobku Schengen poprzez instrumenty finansowe w ich obecnej i przyszłej formie.

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1).

- (12) Niniejsze rozporządzenie oraz decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 września 1998 r., w zakresie, w jakim nie została uchylona niniejszym rozporządzeniem, pozostają bez uszczerbku dla kompetencji Komisji wynikających z Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w zakresie stosowania przepisów dorobku Schengen wymienionych w art. 3 ust. 1. Aktu przystąpienia z 2003 r. w odniesieniu do Cypru oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. w odniesieniu do Republiki Bułgarii oraz Rumunii.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen na mocy postanowień części trzeciej tytuł IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu Dania, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, powinna zdecydować, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.
- (14) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w zakresie, w jakim elementy dorobku będące przedmiotem oceny należą do zakresu decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen¹² oraz późniejszej decyzji Rady 2004/926/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie wprowadzenia w życie części dorobku Schengen przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej¹³. W związku z tym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i jest nim związane oraz ma ono wobec niego zastosowanie wyłącznie w tym zakresie.
- (15) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia uczestniczy w zakresie, w jakim elementy dorobku będące przedmiotem oceny należą do zakresu decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁴. W związku z tym Irlandia uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i jest nim związana oraz ma ono wobec niej zastosowanie wyłącznie w tym zakresie.
- (16) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁵, które należą do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A-G decyzji Rady 1999/437/WE¹⁶ z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy, z wyłączeniem art. 13 ust. 7 oraz art. 16 tiret trzecie.

¹² Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

¹³ Dz.U. L 395 z 31.12.2004, s. 70.

¹⁴ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

¹⁵ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹⁶ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

- (17) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁷, należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A-G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹⁸ z dnia 27 lutego, z wyłączeniem art. 13 ust. 7 oraz art. 16 tiret trzecie.
- (18) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A-G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE¹⁹ z dnia 26 marca 2008 r., z wyłączeniem art. 13 ust. 7 oraz art. 16 tiret trzecie.
- (19) W odniesieniu do Cypru, niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (20) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii, niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia mechanizm oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen w państwach członkowskich, w których dorobek Schengen obowiązuje w całości oraz w państwach członkowskich, które uzyskały zgodę Rady na uczestniczenie w niektórych przepisach dorobku Schengen.

Państwa członkowskie, które uzyskały zgodę na uczestnictwo w niektórych przepisach dorobku Schengen, uczestniczą jedynie w ocenie przepisów, których dotyczyła ta zgoda i które już stosują.

Państwa członkowskie, które nie stosują jeszcze dorobku w pełni, uczestniczą jedynie w ocenie tych elementów dorobku, które już stosują.

¹⁷ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹⁸ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

¹⁹ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następującą definicję:

„dorobek Schengen” oznacza przepisy dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej przez protokół dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także akty stanowiące jego rozwinięcie lub w inny sposób z nim związane, o ile te przepisy i akty mają swoją podstawę prawną w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską;

Artykuł 3

Zakres obowiązków

1. Komisja odpowiada za wdrożenie niniejszego mechanizmu oceny. Mechanizm ten koordynuje grupa zwana dalej „grupą koordynacyjną”, składająca się z przedstawicieli państw członkowskich i Komisji. Grupie przewodniczy przedstawiciel Komisji. Komisja może zaprosić agencję Frontex do uczestnictwa w pracach grupy koordynacyjnej.
2. Państwa członkowskie współpracują z Komisją w ramach grupy koordynacyjnej, aby umożliwić Komisji realizację zadań powierzonych jej w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie współpracują z Komisją również podczas etapów przygotowawczych, kontroli na miejscu, sprawozdawczego oraz na etapie działań następczych po ocenie.

Artykuł 4

Oceny

1. Oceny mogą być dokonywane na podstawie kwestionariuszy i kontroli na miejscu. Mogą one być uzupełniane o prezentacje przedstawiane przez oceniane państwo członkowskie na temat obszaru objętego oceną. Kontrole na miejscu i kwestionariusze mogą być wykorzystywane niezależnie lub łącznie w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich oraz poszczególnych obszarów. Kontrole na miejscu mogą być zarówno zapowiedziane, jak i niezapowiedziane.
2. Określone obszary, które mogą podlegać ocenie, zostały wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, o ile dziedziny te odnoszą się do aktów lub przepisów, które mają podstawę prawną w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską. Załącznik zawiera niewyczerpujący wykaz takich obszarów.

Artykuł 5

Program wieloletni

1. Komisja w ścisłej współpracy z grupą koordynacyjną opracowuje program wieloletni na okres pięciu lat, nie później niż trzy miesiące przed rozpoczęciem kolejnego okresu pięcioletniego.
2. Program wieloletni zawiera wykaz państw członkowskich podlegających corocznej ocenie. W okresie pięcioletnim każde państwo członkowskie jest co najmniej raz poddawane ocenie. Kolejność oceny państw członkowskich opiera się na analizie ryzyka z uwzględnieniem presji migracyjnej, czasu, jaki upłynął od poprzedniej oceny oraz równowagi między poszczególnymi elementami dorobku Schengen poddawany ocenie.
3. Do programu wieloletniego dołącza się standardowy kwestionariusz.
4. W miarę potrzeby program wieloletni można zmienić, w ścisłej współpracy z grupą koordynującą.

Artykuł 6

Analiza ryzyka

1. Nie później niż 30 września każdego roku agencja Frontex dostarcza Komisji analizę ryzyka uwzględniającą presję migracyjną wraz z zaleceniami priorytetów oceny na kolejny rok. Zalecenia odnoszą się do konkretnych odcinków granic zewnętrznych oraz konkretnych przejść granicznych podlegających ocenie w nadchodzącym roku zgodnie z programem wieloletnim. Komisja udostępnia ocenę ryzyka państwom członkowskim.
2. W tym samym terminie określonym w ust. 1 Frontex dostarcza Komisji odrębną ocenę ryzyka wraz z zaleceniami priorytetów oceny przeprowadzanej w kolejnym roku w drodze niezapowiedzianych kontroli na miejscu. Zalecenia te mogą dotyczyć każdego regionu lub konkretnego obszaru i zawierają wykaz co najmniej dziesięciu konkretnych odcinków granic zewnętrznych oraz dziesięciu konkretnych przejść granicznych.

Artykuł 7

Program oceny rocznej

1. Uwzględniając analizę ryzyka dostarczoną przez Frontex zgodnie z art. 6, Komisja ustanawia program oceny rocznej nie później niż do 30 listopada roku poprzedniego. Program może przewidywać ocenę:
 - stosowania dorobku przez jedno z państw członkowskich, zgodnie z programem wieloletnim;ponadto w stosownych przypadkach:
 - stosowania określonych elementów dorobku w wielu państwach członkowskich (ocena tematyczna);

- stosowania konkretnych elementów dorobku w grupie państwach członkowskich (ocena regionalna);
- 2. W pierwszej części programu opracowanego przez Komisję w ścisłej współpracy z grupą koordynacyjną wyszczególnia się państwa członkowskie wyznaczone do oceny w nadchodzącym roku zgodnie z programem wieloletnim. Część ta zawiera wykaz obszarów podlegających ocenie oraz kwestionariusz, który należy przekazać poszczególnym państwom członkowskim. Jeżeli na danym etapie ocena jest możliwa, program zawiera wykaz planowanych kontroli na miejscu.

Po analizie odpowiedzi na kwestionariusz Komisja decyduje o tym, czy kontrola na miejscu zostanie przeprowadzona.

Kontrola na miejscu odbywa się nie wcześniej niż cztery miesiące po przekazaniu przez Komisję kwestionariusza danemu państwu członkowskiemu.
- 3. Komisja opracowuje drugą część programu zawierającą wykaz niezapowiedzianych kontroli na miejscu, które mają zostać przeprowadzone w nadchodzącym roku. Sekcja ta uznawana jest za poufną i nie jest ujawniana państwom członkowskim.
- 4. W miarę potrzeby program roczny można zmienić, zgodnie postanowieniami ust. 2 i 3.

Artykuł 8

Wykaz ekspertów

1. Komisja ustanawia wykaz ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie do udziału w kontrolach na miejscu. Wykaz jest przekazywany grupie koordynacyjnej.
2. Państwa członkowskie określają obszary specjalizacji każdego eksperta w odniesieniu do obszarów wyszczególnionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach tak szybko, jak to możliwe.
3. Państwa członkowskie zaznaczają, którzy eksperci mogą zostać udostępnieni na potrzeby niezapowiedzianych kontroli na miejscu zgodnie z wymogami określonymi w art. 9 ust. 5.
4. Eksperci dysponują odpowiednimi kwalifikacjami, w tym gruntowną wiedzą teoretyczną i doświadczeniem praktycznym w obszarach objętych oceną, jak również solidną znajomością zasad, procedur i technik, a także umiejętnością skutecznego porozumiewania się w powszechnie znanym języku .
5. Państwa członkowskie gwarantują, że wyznaczeni przez nie eksperci spełniają wymogi określone w poprzednim ustępie, między innymi poprzez określenie szkoleń odbytych przez danych ekspertów. Ponadto państwa członkowskie zapewniają ekspertom regularne szkolenia, aby zagwarantować wypełnienie przez nich powyższych wymogów.

Artykuł 9

Zespoły odpowiedzialne za kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu przeprowadzają zespoły wyznaczone przez Komisję. Zespoły składają się z ekspertów wybranych z list ekspertów wspomnianych w art. 8 oraz z urzędników Komisji. Komisja gwarantuje równowagę geograficzną i wyrównany poziom kompetencji ekspertów należących do każdego zespołu. Eksperci z państw członkowskich nie mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu w państwie członkowskim, w którym są zatrudnieni.
2. Komisja może zwrócić się do Frontexu o wyznaczenie przedstawiciela, który wzięłby udział w kontroli granic zewnętrznych w charakterze obserwatora.
3. Liczba ekspertów uczestniczących w kontrolach służących ocenie nie może przekroczyć ośmiu osób w przypadku zapowiedzianych kontroli na miejscu i sześciu w przypadku niezapowiedzianych kontroli na miejscu.
4. W przypadku kontroli zapowiedzianych państwa członkowskie, z których eksperci zostali wyznaczeni zgodnie z ust. 1, są o tym powiadamiani przez Komisję nie później niż 4 tygodnie przed planowanym terminem kontroli. Państwa członkowskie potwierdzają dostępność ekspertów w terminie jednego tygodnia.
5. W przypadku kontroli niezapowiedzianych, eksperci wyznaczeni zgodnie z ust. 1 są o tym powiadamiani przez Komisję nie później niż tydzień przed planowanym terminem kontroli na miejscu. Państwa członkowskie potwierdzają dostępność ekspertów w terminie 48 godzin.
6. Ekspertem koordynującym kontrolę na miejscu jest urzędnik Komisji.

Artykuł 10

Przebieg kontroli na miejscu

1. Zespoły przeprowadzające kontrole na miejscu podejmują wszelkie działania przygotowawcze niezbędne, aby zapewnić skuteczność, dokładność i spójność kontroli na miejscu.
2. O kontroli na miejscu państwa członkowskie powiadamiane są:
 - co najmniej 2 miesiące przed planowanym terminem zapowiedzianej kontroli na miejscu;
 - co najmniej 24 godziny przed planowanym terminem niezapowiedzianej kontroli na miejscu.
3. Każdy z członków zespołu przeprowadzającego kontrolę na miejscu posiada dokument identyfikacyjny upoważniający go do przeprowadzania kontroli na miejscu w imieniu Komisji.

4. Dane państwo członkowskie zapewnia zespołowi ekspertów możliwość bezpośredniego kontaktu z odpowiednimi osobami. Zapewnia ono dostęp zespołu do wszelkich stref, pomieszczeń i dokumentów, do których dostępu wymaga przeprowadzenie oceny. Zapewnia, by każdy zespół był w stanie zrealizować swoje obowiązki w zakresie weryfikacji działań związanych z obszarami podlegającymi ocenie.
5. Dane państwo członkowskie udziela zespołowi pomocy w realizacji zadania przy użyciu wszelkich środków leżących w zakresie jego prawnie wyznaczonych kompetencji.
6. W przypadku zapowiadanych kontroli na miejscu Komisja zawnieszcza danemu państwu członkowskiemu imiona i nazwiska ekspertów wchodzących w skład zespołu. Dane państwo członkowskie wyznacza punkt kontaktowy odpowiedzialny za praktyczną organizację kontroli na miejscu.
7. Państwa członkowskie odpowiadają za odpowiednie przygotowanie podróży i zakwaterowania swoich ekspertów. Koszty podróży i zakwaterowania ekspertów uczestniczących w kontrolach są refundowane przez Komisję.

Artykuł 11

Kwestionariusz

1. Zakres kwestionariuszy obejmuje odnośne ustawodawstwo, środki organizacyjne i techniczne przewidziane na potrzeby wdrożenia dorobku Schengen oraz dane statystyczne dla każdego obszaru oceny.
2. Państwa członkowskie przekazują odpowiedzi na kwestionariusze do Komisji w terminie sześciu tygodni od daty ich otrzymania.

Artykuł 12

Kontrola swobodnego przepływu osób na granicach wewnętrznych

Niezależnie od art. 9, zespoły przeprowadzające niezapowiedziane kontrole na miejscu w celu weryfikacji braku kontroli na granicach wewnętrznych składają się wyłącznie z urzędników Komisji.

Artykuł 13

Sprawozdania z oceny

1. Z każdej oceny sporządza się sprawozdanie. Sprawozdanie opiera się na ustaleniach kontroli na miejscu oraz odnośnym kwestionariuszu:
 - (a) w przypadku, gdy ocena opiera się wyłącznie na kwestionariuszu lub niezapowiedzianej kontroli, sprawozdanie sporządza Komisja;

- (b) w przypadku zapowiedzianej kontroli na miejscu sprawozdanie sporządza zespół podczas kontroli. Urzędnik Komisji ponosi ogólną odpowiedzialność za sporządzenie sprawozdania oraz zapewnienie jego integralności oraz jakości
2. W sprawozdaniu analizuje się, stosownie do przypadku, aspekty jakościowe, ilościowe, operacyjne, administracyjne oraz organizacyjne, zawiera on również wykaz uchybień ustalonych w toku oceny. Sprawozdanie zawiera zalecenia dotyczące działań naprawczych oraz terminy realizacji poszczególnych działań.
 3. Każde z ustaleń sprawozdania zaliczane jest do jednej z trzech poniższych kategorii:
 - (a) pełna zgodność;
 - (b) zgodność, ale potrzebne udoskonalenia;
 - (c) niezgodność - poważne niedociągnięcia.
 4. Komisja przedstawia sprawozdanie danemu państwu członkowskiemu w terminie czterech tygodni od kontroli na miejscu lub od momentu uzyskania odpowiedzi na kwestionariusz, stosownie do okoliczności. W ciągu dwóch tygodni państwa członkowskie przedstawiają swoje uwagi do sprawozdania.

W ciągu sześciu tygodni od momentu otrzymania sprawozdania dane państwa członkowskie dostarczają plan działania mający wyeliminować wszelkie niedociągnięcia ustalone przez Komisję.
 5. Ekspert Komisji przedstawia sprawozdanie i odpowiedź danego państwa członkowskiego grupie koordynacyjnej. Komisja przedstawia swoją ocenę adekwatności planu działania. Państwa członkowskie informowane są o możliwości ustosunkowania się do sprawozdania oraz planu działania.
 6. W ciągu sześciu miesięcy od momentu otrzymania sprawozdania dane państwo członkowskie dostarcza Komisji sprawozdanie z realizacji planu działania, a następnie co trzy miesiące kolejne sprawozdania do momentu pełnej realizacji planu działania. W zależności od powagi zidentyfikowanych niedociągnięć oraz środków podjętych w celu ich likwidacji, Komisja może zaplanować zapowiedziane i niezapowiedziane wizytacje zmierzające do kontroli realizacji planu działania.
 7. Ustępy 1-6 pozostają bez uszczerbku dla kompetencji Komisji wynikających z art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
 8. Jeżeli kontrola na miejscu wykaże poważne niedociągnięcia uznane za wywierające poważny wpływ na ogólny poziom bezpieczeństwa jednego lub kilku państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen, Komisja możliwie szybko powiadamia o tym Radę.

Artykuł 14

Informacje szczególnie chronione

Wszelkie informacje uzyskane przez zespoły w trakcie wykonywania obowiązków są przez nie traktowane jako poufne. Sprawozdania sporządzone po kontroli na miejscu są klasyfikowane jako zastrzeżone. Po konsultacjach z danym państwem członkowskim Komisja zadecyduje, jaką część sprawozdania można podać do wiadomości publicznej.

Artykuł 15

Przepisy przejściowe

1. Pierwszy program wieloletni przewidziany w art. 5 oraz pierwszy program roczny przewidziany w art. 7 zostanie ustanowiony sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Realizacja obu programów rozpoczyna się rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Pierwsza analiza ryzyka, która ma zostać dostarczona przez Frontex zgodnie z art. 6, zostanie dostarczona Komisji nie później niż trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Państwa członkowskie wyznaczą ekspertów zgodnie z art. 8 nie później niż trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Składanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

Komisja przedstawia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu coroczne sprawozdanie z ocen przeprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie jest podawane do wiadomości publicznej i zawiera informacje dotyczące:

- ocen przeprowadzonych w poprzednim roku,
- wniosków wynikających z każdej oceny oraz sytuacji w zakresie działań naprawczych, a także
- wszelkich postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom wszczętych przez Komisję w wyniku oceny.

Artykuł 17

Uchylenie

Elementy niniejszego aktu dotyczące dorobku Schengen zdefiniowanego w art. 2, części II decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. ustanawiającej Stały Komitet ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (SCH/Com-ex (98) 26 wersja ostateczna), zatytułowanym „Komitet wprowadzający w życie dla państw, które stosują

konwencje”, zostaną uchylone po upływie roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

- **Granice wewnętrzne:**
 - zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych
 - zniesienie barier na granicach wewnętrznych
- **Granice zewnętrzne:**
 - strategia oraz struktura organizacyjna i funkcjonalna służb granicznych
 - analiza ryzyka, wywiad i zarządzanie przepływem danych
 - readmisja, wydalenie oraz nielegalna imigracja, w tym odpowiedzialność przewoźnika
 - przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli na przejściach granicznych
 - infrastruktura przejść granicznych
 - środki techniczne do kontroli granicznych dostępne na granicach zewnętrznych
 - liczebność i wyszkolenie straży granicznej
 - systemy nadzoru na granicach
 - istniejące formy współpracy z sąsiadującymi krajami trzecimi
- **Polityka wizowa:**
 - przepisy dotyczące wydawania wiz
 - dokonywanie sprawdzenia w systemie informacyjnym Schengen i wizowym systemie informacyjnym
 - bezpieczeństwo pomieszczeń konsularnych
 - przepisy i praktyczne ustalenia dotyczące zaopatrzenia w naklejki wizowe Schengen i warunków przechowywania
 - liczebność i wyszkolenie personelu konsularnego
 - wyposażenie informatyczne do wykrywania podrobionych lub przerobionych dokumentów
 - współpraca konsularna
- **Ochrona danych**
 - aspekty prawne, organizacyjne i techniczne ochrony danych osobowych

- środki zabezpieczające przed dostępem do systemów informatycznych i przechowywanych danych
- prawa osób, których dotyczą dane i rozpatrywanie skarg;
- rola nadzorcza (kontrole na miejscu)
- ochrona danych w związku z wydawaniem wiz
- współpraca z innymi organami ochrony danych
- **System informacyjny Schengen (SIS) / Sirene**
 - bezpieczeństwo danych
 - bezpieczeństwo systemów i sieci informatycznych przetwarzających dane
 - bezpieczeństwo pomieszczeń
 - przepisy prawne i inne regulacje dotyczące SIS
 - przetwarzanie, wprowadzanie, modyfikowanie danych, usuwanie wpisów, środki zapewniania jakości danych
 - dostępność techniczna i zdolność operacyjna biur Sirene
 - dostęp użytkownika końcowego do istotnych danych SIS
 - szkolenia
- **Środki odurzające**
 - wprowadzenie w życie zaświadczenia lekarskiego Schengen i napotkane trudności

**OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH
WPŁYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW**

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz decyzji Rady w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu monitorowania stosowania dorobku Schengen

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedziny polityki: przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (tytuł 18).

Działania: solidarność – granice zewnętrzne, polityka wizowa i swobodny przepływ osób (rozdział 18.02).

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawnej pozycje B..A)), wraz z treścią:

na podstawie rozdziału 18.02 (Solidarność – granice zewnętrzne, polityka wizowa i swobodny przepływ osób), stworzenie art. 18.02 XX zatytułowanego „Ocena Schengen”*.

**Pozycja, która ma zostać utworzona we wstępnym projekcie budżetu na rok 2010*

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Działania mają się rozpocząć w 2010 lub 2011 r. Mają mieć one charakter stały.

3.3. Informacje budżetowe (w razie potrzeby należy dodać rubryki):

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład państw stowarzyszonych w ramach Schengen	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
Zob. 3.1	Nieobowiązkowe	Zróżn. ²⁰	TAK/	TAK	NIE	Nr [3A]

²⁰ Środki zróżnicowane.

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		Rok 2010	2011	2012	2013	n + 4	n + 5 i później	Razem
-----------------	-----------	--	----------	------	------	------	-------	-----------------	-------

Wydatki operacyjne²¹

Środki na zobowiązania (CA)	8.1.	a	p.m.	0,56	0,73	0,73			
Środki na płatności (PA)		b							

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej²²

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

KWOTA REFERENCYJNA OGÓLEM

Środki na zobowiązania		a+c	p.m.	0,56	0,73	0,73			
Środki na płatności		b+c	p.m.	0,56	0,73	0,73			

Wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej²³

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	d	0,12	0,61	0,85	0,85			
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, niewzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6.	e	p.m.	0,06	0,1	0,1			

Indykatywne koszty finansowe interwencji ogółem

OGÓLEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+c +d +e	0,12	1,23	1,68	1,68			
OGÓLEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		b+c +d +e	0,12	1,23	1,68	1,68			

²¹ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

²² Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

²³ Wydatki w ramach rozdziału xx 01 z wyłączeniem artykułu xx 01 04 lub xx 01 05.

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

Jeżeli wniosek przewiduje współfinansowanie przez państwa członkowskie lub inne organy (należy określić, które), w poniższej tabeli należy przedstawić szacowany poziom współfinansowania (można dodać kolejne rubryki, jeżeli współfinansowanie mają zapewniać różne organy):

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Organ współfinansujący		Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 i późni ej	Razem
.....	f							
OGÓŁEM CA w tym współfinansowanie	a+c +d +e +f							

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

- Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym²⁴. **W razie potrzeby środki finansowe na rok 2010 zostaną udostępnione w drodze przesunięcia w ramach rozdziału 18.02.**
- Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.
- Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego²⁵ (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

- Wniosek ma następujący wpływ finansowy na dochody:

niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen określone w decyzji Rady 1999/473/WE. Państwa trzecie stowarzyszone w ramach dorobku Schengen – Islandia i Norwegia²⁶, jak również Szwajcaria²⁷ i Liechtenstein²⁸, uczestniczą zatem w związanych z nim kosztach.

²⁴ Ten mechanizm oceny będzie nadal realizowany po roku budżetowym 2013.

²⁵ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

²⁶ Artykuł 12 ust. 1, ostatni akapit umowy między Radą Unii Europejskiej i Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36).

²⁷ Artykuł 11 ust. 3 akapit drugi Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

²⁸ Artykuł 3 Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji

mln EUR (do 1 miejsca po przecinku)

Pozycja budżecia	w	Dochody	Przed rozpoczęciem działania [Rok n-1]	Sytuacja po rozpoczęciu działania					
				2010	2011	2012	2013	[n+4]	[n+5] ²⁹
18.02.XX		a) <i>Dochody w wartościach bezwzględnych</i>		p,m,	0,07	0,1	0,11		
		b) <i>Zmiana dochodów</i>	Δ						

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i administracyjne zostanie pokryte ze środków przydzielonych służbie zarządzającej w ramach corocznej procedury przydziału środków.

Zapotrzebowanie na dany rok	Rok 2010	2011	2012	2013	n + 4	n + 5 i później
Zasoby ludzkie ogółem	1	5	7	7		

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Ze względu na międzyrządowe pochodzenie dorobku Schengen realizację obecnego mechanizmu oceny Schengen powierzono Radzie. Wydatki poniesione w ramach ocen pokrywane są z budżetu narodowego państw członkowskich, których eksperci uczestniczą w dorobku Schengen. Po włączeniu dorobku Schengen w ramy Unii Europejskiej należy zapewnić również ramy prawne, w których prowadzone będą takie oceny. W związku z tym koszty poniesione przy realizacji tego mechanizmu, w szczególności związane z udziałem ekspertów z państw członkowskich (zwrot kosztów podróży i zakwaterowania podczas kontroli na miejscu) mają być pokrywane z budżetu UE. Koszty diet wypłacanych ekspertom państw członkowskich będą w dalszym ciągu pokrywane z budżetu danego państwa członkowskiego.

Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3).

²⁹ W razie potrzeby, tzn. gdy czas trwania działania przekracza 6 lat, należy wprowadzić dodatkowe kolumny.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Utrzymanie strefy Schengen jako obszaru swobodnego przepływu bez kontroli na granicach wewnętrznych zależy od posiadania skutecznego i wydajnego mechanizmu oceny w odniesieniu do środków towarzyszących umożliwiających utrzymanie takiej strefy bez kontroli na granicach wewnętrznych. Niezbędne jest dostosowanie ram międzyrządowej oceny Schengen do ram unijnych, w których Komisja występując w roli strażnika traktatów przejmuje związane z tym obowiązki, gwarantując przy tym pełny udział ekspertów państw członkowskich, dla podtrzymania wzajemnego zaufania. Aby zachować spójność w ramach ocen, także ocena oparta na trzecim filarze ma być koordynowana przez Komisję, przy czym podobnie jak wspomniano powyżej, ma się to odbywać z pełnym udziałem ekspertów państw członkowskich.

W programie haskim Rada zwróciła się do Komisji o przedłożenie wniosku uzupełniającego obecny mechanizm oceny Schengen o dodatkowy mechanizm, w który zaangażowani zostaną eksperci państw członkowskich.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań)

Ogólnym celem jest prawidłowe stosowanie dorobku Schengen we wszystkich dziedzinach środków towarzyszących umożliwiających utrzymanie obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych.

Działanie 1: ocena poprzez kontrole na miejscu lub na podstawie kwestionariuszy dotyczących następujących dziedzin polityki: granice zewnętrzne, wizy, współpraca policyjna na granicach wewnętrznych, system informacyjny Schengen, ochrona danych, środki odurzające, współpraca sądowa w sprawach karnych.

Wskaźnik: ocena prawidłowego stosowania dorobku przedstawiana w sprawozdaniach (pełna zgodność, zgodność, ale konieczne udoskonalenia, niezgodność).

Działanie 2: ocena poprzez niezapowiedziane kontrole na miejscu poświęcone dziedzinom dorobku Schengen należącym do pierwszego filaru.

Wskaźnik: ocena prawidłowego stosowania dorobku w celu zaradzenia konkretnym niedociągnięciom. Po każdej wizycie sporządzone zostanie sprawozdanie, w którym oceniona zostanie zgodność z prawem wspólnotowym.

5.4. Metoda realizacji (indykatoryjna)

- Zarządzanie scentralizowane*
 - bezpośrednio przez Komisję
 - pośrednio przez:
 - agencje wykonawcze

- ustanowione przez Wspólnotę organy określone w art. 185 rozporządzenia finansowego
- krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej
- Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane*
 - z państwami członkowskimi
 - z krajami trzecimi
- Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)*

Uwagi:

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Instrumenty legislacyjne będące przedmiotem wniosku przewidują ustanowienie mechanizmu oceny prawidłowego stosowania dorobku Schengen. Prawidłowe stosowanie dorobku będzie oceniane w sprawozdaniach z oceny, w których podany zostanie stopień zgodności. Komisja będzie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wykonania tych instrumentów.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex ante

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań do działań tych bez ograniczeń zastosowanie mają przepisy rozporządzenia (WE) nr 1037/1999.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	Rok 2010		Rok 2011		Rok 2012		Rok 2013		Rok n+4		Rok n+5 i później		RAZEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL OPERACYJNY NR 1 ³⁰ Weryfikacja stosowania dorobku Schengen																
Działanie 1 – zapowiedziane kontrole w celu oceny (eksperti P.Cz. i Komisji)																
Realizacja 1 podróż służbowa		0,0024	pm	pm	200	0,48	240	0,58	240	0,58						
Sprzęt informatyczny				pm		0,01		0,01		0,01						
Działanie 2.																
Niezapowiedziane kontrole w celu oceny (eksperti P.Cz. i Komisji)																
Realizacja 1: podróż służbowa		0,0024	pm	pm	30	0,07	60	0,14	60	0,14						
KOSZT OGÓLEM						0,56		0,73		0,73						

Obliczenia:

Działanie 1: podróże służbowe: 1 osoba/tydzień x 2400 EUR x 25 podróży służbowych w pierwszym roku i 30 podróży służbowych w latach kolejnych (8 ekspertów)

Sprzęt informatyczny potrzebny do kontroli na miejscu (laptopy itp.).

Działanie 2: podróże służbowe: 1 osoba/tydzień x 2400 EUR x 5 niezapowiedzianych kontroli i 10 w kolejnych latach (6 ekspertów)

Środki te mają pokryć wydatki związane z ustanowieniem i działalnością zespołów ekspertów mających sprawdzić prawidłowe stosowanie dorobku Schengen przez państwa członkowskie. Wydatki te obejmują koszty podróży ekspertów Komisji oraz państw członkowskich poniesione zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach. Do kosztów tych należy dodać koszty wyposażenia potrzebnego do przeprowadzenia kontroli na miejscu, np. laptopa potrzebnego do sporządzenia sprawozdania.

8.2. Wydatki administracyjne

Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i administracyjne zostanie pokryte z przydziału przyznanego zarządzającej DG w ramach corocznej procedury przydziału środków w świetle ograniczeń budżetowych..

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących i/lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)					
		Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok n+4	Rok n+5
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ³¹ (XX 01 01)	A*/AD	1	4	6	6		
	B*, C*/AST		1	1	1		
Pracownicy finansowani ³² w ramach art. XX 01 02							
Inni pracownicy ³³ finansowani w ramach art. XX 01 04/05							
RAZEM		1	5	7	7		

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

- ✓ Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone (1)
- Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok 2009 (3)
- ✓ Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury ASP/PDB (2 na 2011 r. i 1 na 2012 r.).
- ✓ Przesunięcia w ramach istniejącej kadry kierowniczej (przesunięcia wewnętrzne) (3)
- Stanowiska, których obsadzenie jest konieczne w roku n, nieprzewidziane w APS/PDB na dany rok.

³¹ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

³² Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

³³ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i późni ej	RAZE M
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze ³⁴							
Inna pomoc techniczna i administracyjna							
– wewnętrzna							
– zewnętrzna							
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem							

8.2.5. *Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty niewzględnione w kwocie referencyjnej*

³⁴ Należy odnieść się do oceny skutków finansowych regulacji dla danej agencji wykonawczej/danych agencji wykonawczych.

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok n+4	Rok n+5 i później
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony (XX 01 01)	1	5	7	7		
Pracownicy finansowani w ramach artykulu XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy itp.) (nalezny okreslic pozycje w budzecie)						
Koszt zasobow ludzkich i koszty powiazane (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej) ogolem	0,37	0,73	0,85	0,85		

Kalkulacja – *urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony*

Kalkulacja – *Pracownicy finansowani na podstawie art. XX 01 02*

8.2.6. Inne wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2112	Rok 2113	Rok n+4	Rok n+5 i późni ej	RAZE M
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe							
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje	p.m.	0,06	0,1	0,1			
XX 01 02 11 03 – komitety ³⁵							
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje							
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne							
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)	p.m.	0,06	0,1	0,1			
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać, jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)							
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (niewzględnione w kwocie referencyjnej)	p.m.	0,06	0,1	0,1			

Kalkulacja - *inne wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej*

³⁵ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.